

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Guds Kirke er vor Klippe-Borg

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Guds Kirke er vor Klippe-Borg", i Grundtvig, N. F. S.: *Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944, 1944-1964*, s. 38. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-grundtvig11val-shoot-workid58850/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Sang-Værk til den danske Kirke. - 1944

Den lader sig ei overile!
Lad Hjelmen nedsænkes til Sior-Havets Bund!
Ja, lad den nedmanes til Helvedes Grund!
Den himler dog ikke desmindre!

6 O, hvem kan vel døve det lynende Sværd,
Der klinger, som Skyerne brage!
Og hvem kan vel slaae den usynlige Hær
Der kæmper for Kirkens de Svage!
Ja, hvem er Hans Lige i Styrke og Mod,
Som throner i Himlen, til under Hans Fod
Af Fienderne lægges den Sidste!

7 Besmitte kan Tyrker den deilige Stad,
Hvor Christendom havde sin Vugge,
Men aldrig for Grumhed, for Haan eller Had
Dog »Byen paa Bjerget« skal bukke,
Vor Tro og vort Haab, med Guds levende Ord,
Trods Helvedes Porte skal throne paa Jord
Til Himmerigs Porte oplades!

No. 3. *)

1 Guds Kirke er vor Klippe-Borg,
Den staaer paa Zions Bjerge!
Kast kun, min Sjæl, paa Gud al Sorg!
Han er vor Kirke-Væрге!
Som fordem, saa og nu
Han kommer grant ihu,
Den trænger til Hans Vagt,
Omringet og belagt
Af Mørkets Helved-Skare!

2 Vor egen Kraft og Helte-Mod
De er ei værd at nævne.

*) Fri Fordanskning af Luthers »Ein feste Burg ist unser Gott.«

Men derfor os en Kæmpe god
Han gav med Guddoms-Evne;
Med Verden ei forgaaer
Hans Priis, Hans Jabel-Aar,
Det i al Evighed
Skal tone: *Jesus streed*
Og Scier har Han vundet!

3 Ja, mylred Djævla end paa Jord
Og stormed Kirkens Volde,
Vi stole dog paa Herrens Ord,
Han Marken skal beholde!
Lad fryse Verdens Aand!
Al Magt er i Guds Haand!
Lad rase Mørkets Drot
Med Løgn og Mord og Spot!
Et Guds Ord kan ham binde!

4 Han Ordet nok skal lade gaae,
Og Ulak dertil have,
Det skal til Verdens Ende staae
Paa sine Fienders Grave!
Med List, med Vold og Mord
Vort Gods og Liv paa Jord
Os Verden røve kan,
I Christnes Fædreland
Vi Kronen dog beholde.

5 *Guds Ord*, det er vort Arve-Gods,
Det skal vor Afkoms være;
Gud giv os i vor Grav den Roes,
Vi holdt det høit i Ære!
Det er vor Hjelp i Nod,
Vor Trøst i Liv og Død;
O, Gud! ihvor det gaaer,

Lad dog, mens Verden staaer,
Det i vor Æt nedarves!

No. 4.

- 1 Som den gyldne Soel udbryder
Giennem den kulsorte Sky,
Og sin Straale-Glands udskyder,
Saa alt Mulm og Mørke flye,
Saa igiennem Løgn og Tant,
Da Guds Herre-Dag oprandt,
Ordet brød med Lys og Ære,
Herrens Navn velsignet være!
- 2 Lover Gud, I Christne fromme,
Gæster ved Hans Naade-Bord!
Lad i Sang os ihukomme
Herrens Gierninger paa Jord!
Alter-Bordets klare Guld
Var som sjunket under Muld,
Men, trods Keiser, Band og Pave,
Herren lod sit Guld opgrave!
- 3 *Herrens Bog* var lagt paa Hylden,
Æventyr i Kirken lød,
For en Krone, for en Gylden
Himmerig tillfals De bød,
Sandheds Lys og Korsets Ord
Var som sunket ned i Jord,
At de skulde ei fordømme
Pave-Løgn og Munke-Drømme.
- 4 Stærke dog er Herrens Domme,
Liv og Aand er Herrens Ord,
Lover Gud, I Christne fromme!
Lover Gud, I Engle-Chor!